

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท(พ)ก/๒๕๔๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบมาตรฐาน
การบิน

ผู้อุทธรณ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

ผู้อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความจาก [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ พนักงานของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ตำแหน่งนักบิน ประจำเครื่องทรายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบ มาตรฐานการบิน โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙ ถึง OS A๓๓๐(หัวหน้า ผู้บินแอร์บัส เอ ๓๓๐) เพื่อขอสำเนาเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้อุทธรณ์ ในการตรวจสอบมาตรฐานการบิน ประจำปี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๙ เที่ยวนิท TG ๓๗๘ และในการตรวจสอบมาตรฐานการ บินประจำปี เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๙ เที่ยวนิท TG ๖๓๐ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึง OS A๓๓๐ ดิตตามทางด้านการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมกับขอ คำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารการบิน ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้อำนาจ ในการลดตำแหน่งหน้าที่ของพนักงาน

บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดย OS A๓๓๐ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ต่อท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙ ว่า เนื่องจาก เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสาร Confidential จึงไม่สามารถสำเนาให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึง OS A๓๓๐ ได้ยังคำสั่ง ดังกล่าวของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัทฯ จะต้องมีความ โปร่งใสเป็นธรรม มีความรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอจะต้อง เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ในเวลาอันสมควร

/เมื่อผู้อุทธรณ์ ...
หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ วท๗)๙/๒๕๖๑

เมื่อผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มิได้แจ้งผลการพิจารณาคำตัดสินดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึง OS A๓๓๐ เพื่อติดตามทางด้านอีกครั้งหนึ่งและขอให้ชี้แจงในประเด็นคดีความให้ครบถ้วนด้วย แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ก็มิได้ดำเนินการตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อร้องขอให้พิจารณาดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนด โดยดำเนินการให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยและจัดส่งสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ รวม ๒ รายการ ประกอบด้วย

(๑) สำเนาเอกสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องของกรรมการตรวจสอบมาตรฐานการบิน ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นผลการพิจารณา หรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ โดยที่หัวหน้าฝ่ายบินแอร์บัส เอ ๓๓๐ ฝ่ายบริหารนักบิน (OS) บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แจ้ง ตอบว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสาร Confidential (ความลับ) จึงไม่สามารถสำเนาให้ได้

(๒) สำเนาเอกสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องของ คู่มือ ระเบียบ คำสั่ง เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารนักบิน ที่มีสาระสำคัญในการให้อ่านเจื่องการลดตำแหน่งหน้าที่ พนักงาน ตามหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอไว้ และที่ได้มีหนังสือติดตาม ทางด้าน

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการเข้ามาพิจารณา สังเรื่องอุทธรณ์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า อยู่ในขอบเขตการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามความมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ และอยู่ ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะรับไปพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์นี้ได้ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จึงสังเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับเหตุผลของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติ ให้เรียกเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสูปคำชี้แจงของคู่กรณีได้ดังนี้

/บริษัท...

คำวินิจฉัย ที่ วท(๔)๙/๘๕๔๙

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มอบหมายให้ผู้แทนไปรี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการการบินฯ จัดการเบ็ดเตล็ดข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธิณ์มา ประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งแจงด้วยวาจาสรุปความได้ ว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักบินปีละอย่างน้อย ๑ ครั้ง ซึ่งจะมีการจัดทำรายงานการประเมิน และผู้ประเมินให้ล่วงหน้า โดยผู้ประเมินจะเป็นนักบินอาชูโส และ เป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่บริษัทฯ กำหนดไว้ และได้รับแต่งตั้งจากผู้อำนวยการใหญ่สาย ปฏิบัติการ โดยจะเรียกผู้ประเมินผลว่า Line Check อยู่ในตำแหน่งได้ควรจะ ๒ ปี เมื่อครบ ๒ ปี บริษัทฯ จะทำการตรวจสอบคุณสมบัติอีกรอบว่า สมควรจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวอีกหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณา จากผลการประเมินใน ๓ ครั้งที่ผ่านมา

ตามปกติในการประเมินผล ผู้ประเมิน และผู้ถูกประเมินจะทำการบินไปด้วยกัน บนนั้นผู้ถูกประเมินจะทราบว่าใครเป็นผู้ประเมิน โดยผู้ประเมินจะนั่งอยู่ข้างหลังนักบินที่ ๑ (Captain) และนักบินที่ ๒ (Co Pilot) การประเมินจะทำอย่างน้อยสองเที่ยวบิน หากเที่ยวบินนั้นเป็นเที่ยวบิน ไป – กลับ ผู้ประเมินจะทำการประเมินทั้งเที่ยวบินไปและบินกลับ โดยผู้ถูกประเมินจะเป็นนักบิน หนึ่งเที่ยว และเป็น Monitor Flight คือ เป็นผู้ช่วยเหลือนักบินอีกหนึ่งเที่ยว แต่ในบางเที่ยวบินอาจ เป็นการบินต่อเนื่องติดต่อกันไปขึ้นอยู่กับตารางการบินที่จัดให้ สำหรับในเรื่องความยากง่ายใน การบินแต่ละสนามบินไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญในการประเมินผลอันจะนำมากลั่นแกล้งกันได้ เพราะผู้จัด ตารางการบิน และผู้ประเมินผลจะเป็นคนละคนกัน และโดยมาตรฐานนักบินการบินไทยต้องทำการ บินได้อยู่แล้ว

เมื่อเสร็จสิ้นการประเมิน ใบประเมินผลจะเบ็ดเตล็ดให้ผู้ถูกประเมินทราบ แต่ไม่ให้ สำเนา เพราะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ ประกอบกับเอกสารดังกล่าวมีการกำหนดขั้น ความลับให้ ซึ่งหากมีการเบ็ดเตล็ดสำเนาในประเมินให้ผู้อุทธรณ์ อาจมีการนำข้อมูลไปเผยแพร่ ให้บุคคลอื่นได้ทราบ จนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งผู้ประเมิน ผู้ถูกประเมิน หรือ ผลกระทบต่อการปฏิบัติการบินในกรณีที่ผลการประเมินเกี่ยวข้องกับบันทึกประวัติการบิน ของบุคคลนั้น ๆ รวมถึงความเสียหายที่จะเกิดกับบริษัทฯ

การประเมินนักบินของบริษัทฯ นอกจากที่กล่าวข้างต้น ยังมีการประเมินในส่วน อื่น ๆ อีกด้วย เช่น การประเมินเพื่อเลื่อนฐานะจากนักบินที่ ๒ เป็นนักบินที่ ๑ หรือการประเมินเพื่อ เลื่อนฐานะสูงกว่าเดิม การประเมินในรูปแบบนี้ไม่เบ็ดเตล็ดให้ผู้ถูกประเมินทราบ เพราะบริษัทฯ เกรงว่าอาจมีผลต่อการปฏิบัติการบินโดยตรงได้ และหากเบ็ดเตล็ดผลการประเมินออกไป ผู้ ประเมินอาจไม่กล้าประเมินตามความเป็นจริง และอาจก่อให้เกิดความชัดແย়งระหว่างผู้ประเมิน และผู้ถูกประเมิน อีกทั้งบริษัทฯ ไม่ต้องการให้ข้อมูลดังกล่าวล่วงรู้ถึงบุคคลที่สาม เพราะบุคคลนั้น อาจต้องร่วมทำการบินกับผู้ประเมินคนนั้น ๆ และอาจทำให้เกิดทศคติที่ไม่ดีต่อผู้ประเมินคนๆ saja

/ก่อให้เกิด...

คำวินิจฉัย ที่ วท(๗)๙/๒๕๕๙

ก่อให้เกิดข้อบกพร่องต่อการบินได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ตามกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นเนื่องจากตามตารางการบิน ผู้อุทธรณ์เป็นนักบินที่ ๑ (Captain) ปฏิบัติหน้าที่ Pilot in Command (P-I-C) และผู้อุทธรณ์ได้ทำการฝ่าฝืนระเบียบของบริษัทฯ ด้วยการให้ผู้โดยสารเดินทาง เกินชุด และย้อมผนฟลีดง ซึ่งตามระเบียบของบริษัทฯ กำหนดให้นักบินไว้เพื่อไม่ให้มีเกินครอปเกือบเสื้อเชิต นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังให้หนวดเครา ซึ่งบริษัทฯ ได้ทำความเข้าใจกับผู้อุทธรณ์มาเป็นระยะเวลาหนาน และมีการแจ้งเตือนว่า หากพบว่าผู้โดยสารในเที่ยวหัวที่ปฏิบัติการบินจะถูกให้พักการบิน โดยการแจ้งเตือนดังกล่าวมิใช่การลงโทษ ซึ่งเมื่อได้รับการแจ้งเตือนผู้อุทธรณ์ให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำการตัดผม กับตันผู้ที่ทำการตรวจสอบจึงให้ผู้อุทธรณ์ทำการบิน แต่หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่ปฏิบัติตามคำแจ้งเตือนจึงไม่ผ่านการประเมิน เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินจะเข้าหลักเกณฑ์ในข้อต่อมา คือ ไม่สามารถทำการบินได้จนกว่าจะได้ผ่านการประเมินครั้งใหม่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยอมไปรับทราบผลการประเมินดังกล่าว ตารางการบินของผู้อุทธรณ์จึงต้องหยุดลง ต่อมานักบินได้เข้ารับทราบผลการประเมิน และมีการนำไปตัดผม โภนหนวด และกลับไปประเมินใหม่ครั้งที่สอง

ในการประเมินผลครั้งที่สองในวันที่ ๗ – ๘ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์แต่งกายผิดระเบียบโดยการนำเครื่องหมายติดบนปีกกระเบ้าเสื้อแทนที่จะติดเหนือกระเบ้าเสื้อ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ยังไม่มีสัมมาคาระกับนักบินอาชุโตรึ่งที่อีกคนเป็นการขัดกับธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ จึงมีการมอบหมายให้กับตันซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานทำหน้าที่ P-I-C แทน แต่ผู้อุทธรณ์ยังคงเป็นกับตันอยู่เช่นเดิม

ผู้แทนบริษัท การบินไทยฯ ซึ่งแจงเพิ่มเติมอีกว่า โดยปกติในการปฏิบัติการบินจะมีการจัดนักบิน ๒ คนเป็นอย่างน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะทางการบิน ในกรณีนักบิน ๒ คน จะมีนักบินหนึ่งคนเป็นกับตัน และอีกหนึ่งคนเป็น Co Pilot ในกรณีนักบิน ๓ คน อย่างน้อยจะมี ๑ คน เป็นกับตัน และ Co Pilot ๑ คน หรือจะมีกับตัน ๒ คนก็ได้ โดยคนที่อาชุโตรึ่งทำหน้าที่ P-I-C เป็นผู้ควบคุมอากาศยาน และอีกคนจะเป็นกับตันคนที่ ๒ ซึ่งเป็น Rower Rank ซึ่งมิใช่การลดตำแหน่ง หรือการลงโทษ เพียงแต่ไม่ได้ทำหน้าที่ P-I-C ของเที่ยวบินนั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าว เป็นไปตามระเบียบที่ได้มอบให้ไว้กับนักบินทุกคนเป็นเอกสารประจำตัวซึ่งนักบินทุกคนต้องทราบอยู่แล้ว โดยระบุอยู่ใน Flight Operation Manual (FOM) ข้อ ๑.๒

ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจงสรุปความได้ว่า ในกระบวนการตรวจสอบมาตรฐานโดยปกติผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกตรวจสอบ ต้องทำหน้าที่ตรวจสอบสภาพการจ้างงานของบริษัทฯ และผู้ตรวจสอบ มาตรฐานจะเป็นผู้ตรวจสอบดูກับปฏิบัติงาน ซึ่งการปฏิบัติงานของนักบินจะมีการแบ่งออกเป็น ๒ ที่นั่ง โดยนักบินที่นั่งด้านซ้ายจะทำหน้าที่ P-I-C ซึ่งนักบินที่ทำหน้าที่ P-I-C นั้น ตามกรอบอำนาจหน้าที่ /ทั้งหมด

คำวินิจฉัย ที่ วท(ห)๙/๒๕๖๑

ทั้งหมดมีสิทธิในการปฏิเสธบุคคลใดที่เห็นว่าอาจทำให้ไม่สบายใจที่จะบินด้วยได้ และนักบินที่นั่งด้านขวาจะทำหน้าที่เป็น Co Pilot ทั้งนี้ตามปกติจะต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานให้ตรงกับแต่ละบุคคล ประกอบกับในเที่ยวบินวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑ มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ จาก P-I-C เป็น Co Pilot เพียงแต่ผู้อุทธรณ์ยังคงนั่งในตำแหน่งด้านซ้าย และให้กับผู้บินที่นั่งด้านขวาทำหน้าที่ P-I-C แทน เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผล ผู้อุทธรณ์ก็มิได้รับแจ้งผลการประเมิน โดยผู้อุทธรณ์ได้สอบถามกับกัปตันที่ทำหน้าที่ P-I-C แทน แล้ว ซึ่งได้รับคำตอบว่าการตรวจสอบมาตรฐานในวันนั้นไม่สมบูรณ์ และผู้อุทธรณ์เห็นว่าหากค่าว่าไม่สมบูรณ์ หมายถึง การไม่ผ่านการประเมิน ก็จะมีการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ จากเหตุการณ์ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือไป สอบถามบริษัทฯ หล่ายครั้งในประเด็นเกี่ยวกับเหตุผลในการลดตำแหน่งหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ และขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับระเบียน คู่มือ หรือคำสั่งของบริษัทฯ ที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารในการลดตำแหน่ง หน้าที่ของพนักงาน ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหากไม่มีระเบียน คู่มือ หรือคำสั่งดังกล่าวที่ให้อำนาจไว้จะ มีอิทธิพลกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และผู้อุทธรณ์ได้อ่านสำเนารายงานการตรวจสอบมาตรฐานด้วย

ทั้งนี้ ในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ บริษัทฯ ได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปยังฝ่ายบริหารนักบิน ของบริษัทฯ และมีการนำเข้าในประเมินผลมาให้ผู้อุทธรณ์ดู โดยที่ผู้อุทธรณ์มิได้ลงชื่อรับทราบ ผลการประเมิน เพราะเห็นว่าอาจมีการบิดเบือนเกิดขึ้นได้ ผู้อุทธรณ์จึงขอสำเนาข้อมูลดังกล่าว และได้รับแจ้งให้ทำเป็นหนังสือในการขอข้อมูลตามอุทธรณ์ ต่อมาในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑ มีการตรวจสอบมาตรฐานการบินผู้อุทธรณ์เป็นครั้งที่สอง และมีกับผู้บินคนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบ มาตรฐาน ซึ่งในการบินครั้งนี้เป็นเที่ยวบิน ๓ วัน โดยในวันที่ ๗ – ๘ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์ ทำหน้าที่เป็น P-I-C อย่างใกล้ตัวในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์ถูกลดตำแหน่งหน้าที่อีกครั้ง โดยกับผู้บินซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานได้ทำหน้าที่เป็น P-I-C และผู้อุทธรณ์เป็น Co Pilot ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอให้อธิบายเหตุผลของภาระทำการกระทำการดังกล่าว เพราะผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัทฯ มีการออกคำสั่งนอกเหนือจากระเบียน โดยเข้าลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงการจ้างของ พนักงานบริษัทฯ และต่อมากับบริษัทฯ มีการอธิบายเหตุผลให้ฟังด้วยว่าจากผู้อุทธรณ์กระทำการดังกล่าว เกี่ยวกับการแต่งกายของผู้อุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องตามระเบียนและมีภาพลักษณ์ภายนอกที่ก้าวร้าวต่อ ผู้อื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าในการตรวจสอบมาตรฐานจะแบ่งออกเป็น ๑๖ หัวข้อ ซึ่งส่วนใหญ่จะ เป็นในเรื่องของการทำงาน โดยมีเรื่องของภาพลักษณ์ภายนอกเป็นหัวข้ออย่างเด่น ดังนั้น หาก มีการลดตำแหน่งผู้อุทธรณ์ด้วยเหตุผลนี้น่าจะมีชอบ อีกทั้งในช่วงปีหรือสองปีที่ผ่านมา มีการ เปลี่ยนแปลงการติดเครื่องหมายอยู่หลายครั้งจนพนักงานหลายคนสับสน จากการลดตำแหน่งของ ผู้อุทธรณ์ในวันนั้นได้สร้างความอับอายให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อเพื่อนนักบินและลูกเรือในเที่ยวบินนั้น และทำให้ผู้อุทธรณ์เสื่อมเสียประวัติในการทำงานด้วย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นกับบุคคล / ไดมาก่อน...

คำวินิจฉัย ที่ วท(พ)๑/๒๕๕๑

ไดมาก่อน

ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบ FOM เกี่ยวกับจำนวนหน้าที่ของผู้บริหารในการลดตำแหน่ง เพื่อยืนยันของนักบินแล้วไม่พบว่ามีข้อใดที่ให้อำนาจไว้ จึงได้ทำการสอบถามและได้รับคำตอบว่ามีอยู่ใน FOM อยู่แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์หาไม่พบ และเห็นว่าหากการลดตำแหน่งผู้อุทธรณ์เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เทียบินมีกปดันมากกว่า ๑ คน โดยคนหนึ่งที่เป็นกปดันอาจถูกเรียกตามหลักเกณฑ์กปดันผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็น P-I-C ซึ่งหลักเกณฑ์นี้จะนำมาใช้ในเทียบินยุโรปเท่านั้น และในเทียบินของการตรวจสอบมาตรฐานที่นำไปนับจะนำหลักเกณฑ์นี้มาบังคับใช้

นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์มีข้อสังเกตเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกคำสั่งว่า ในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ มีการประชุม FO ต่อมาในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ มีการออกหนังสือเดย์น และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือตัวแย้งไปในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๑ และในวันเดียวกันมีการออกคำสั่งลายปูร์บิติกาที่ ๐๐๙/๒๕๕๑ เกี่ยวกับเรื่องภาพลักษณ์การบินในลักษณะเดียวกับหนังสือเดย์น โดยผู้อุทธรณ์ได้รับใบแจ้งเตือนลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า จากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นนั้นมีการดำเนินการในระยะเวลาอันกระชั้นชิด จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่า คำสั่งดังกล่าวออกมาเพื่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการนำข้อมูลตามที่มีข้างไปเพื่อใช้ประโยชน์ในการร้องเรียน โดยในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้บริหารระดับสูงแล้วแต่ยังไม่ได้รับการดำเนินการใด ๆ และผู้อุทธรณ์ได้มีการร้องเรียนผ่านสหภาพแรงงานของบริษัทฯ อีกทางหนึ่งด้วย และในการเข้าชี้แจงนี้ผู้อุทธรณ์ได้มอบหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมให้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาคำสั่งนี้ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัทฯ คำอุทธรณ์ และคำชี้แจงเพิ่มเติมของคู่กรณี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่บริษัทฯ จัดส่งมา ประกอบการพิจารณา และหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ แล้วเห็นว่า แม้บริษัท การบินไทยฯ จะเห็นว่าการเปิดเผยเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน(LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) อาจมีผลกระทบต่อความเรื่องมันของบริษัทฯ ได้ แต่เฉพาะกรณี อุทธรณ์นี้เอกสารรายการที่ ๑ ดังกล่าว ไม่ปรากฏข้อความในเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน(LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้อุทธรณ์ที่ระบุถึง ประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานควบคุณการบินที่ไม่ได้มาตรฐานแต่อย่างใด การเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่น่าจะเกิดความเสียหายที่จะมีผลต่อความเรื่องมันในการปฏิบัติการบินของบริษัทฯ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียและได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประเมินตามเอกสารรายการที่ ๑ และข้อมูลดังกล่าวหากสาธารณชนได้รู้ก็จะทำให้สาธารณชนมีความเชื่อมั่นใน

/มาตรฐาน

คำวินิจฉัย ที่ วท(๙)๙/๒๕๕๙

มาตรฐานการบินของนักบินบริษัทฯ ซึ่งจะเกิดผลดีหรือเป็นประ邈ชน์กับบริษัทฯ ยิ่งกว่า แม้ว่าโดยธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ จะมีการเปิดเผยผลการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบโดยไม่ให้สำเนา แต่ก็ไม่มีกฎหมายห้ามหรือคุ้มครองมิให้เปิดเผยโดยการจัดทำสำเนาให้กับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติน้ำที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประ邈ชน์ของผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สมควรเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์ได้ สำหรับเอกสารรายการที่ ๒ คือ Flight Operation Manual (FOM) ก็มิได้ระบุว่าข้อมูลข่าวสารนี้เป็นเอกสารลับ (Confidential) ที่ห้ามการเปิดเผยแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้ง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้ว แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการให้มีการรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อนำไปใช้ประ邈ชน์เป็นหลักฐานอย่างเป็นทางการในการต่อสู้ป้องกันสิทธิของตน จึงเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะขอให้บริษัทฯ เปิดเผยโดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้กับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับ Flight Operation Manual (FOM) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย และไม่มีอยู่ในขอบข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เอกสารรายการที่ ๒ จึงสามารถเปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายการที่ ๑ เอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้อุทธรณ์ ในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เพียงบันทึก TG ๓๑๙ และในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ เพียงบันทึก TG ๖๓๐ และรายการที่ ๒ Flight Operation Manual (FOM) โดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และเฉพาะเอกสารรายการที่ ๑ นั้น ให้แก่ผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการร้องเรียนขอความเป็นธรรมตามวัตถุประสงค์ที่ข้อข้อมูลข่าวสารนี้ท่านนั้น

(ศาสตราจารย์ ไพรีชรุ๊ฟ พิพัฒนกุล)

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ เกษม จันทร์แก้ว)

กรรมการ

/คำวินิจฉัย...

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ วท(พ)๗/๒๕๔๙

อนุฯ

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ สมชาติ ไสกนรณฤทธิ์)

ลน

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)

(ศาสตราจารย์พิเศษ สันติ ใจนสุนทร)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนคุกคาม

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙